

عنوان مقاله:

قره داغ، گیاهی مناسب برای بهره برداری از منابع آب و خاک بسیار شور

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شورورزی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ساره خواجه حسینی - دانشجوی دکتری، گروه زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان، دامغان، ایران

رستم یزدانی بیوکی - استادیار، مرکز ملی تحقیقات شوری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، یزد، ایران

محمدحسین بناکار - استادیار، مرکز ملی تحقیقات شوری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

شوری یکی از گسترده ترین تهدیدهای جهانی زیست محیطی برای تولید محصولات کشاورزی، به خصوص در مناطق خشک و نیم خشک است. آینده تولید محصولات کشاورزی به طور فزاینده ای به توانایی ما برای رشد گیاهان در اراضی شور حاشیه ای با استفاده از آب شور بستگی دارد. یکی از راهکارهای مبارزه با این معضل، کشت گیاهان شورپسند است. این نوع گیاهان ارزش اقتصادی شور هزارها را بهبود بخشیده و منجر به کارایی بیشتر زمین های غیرقابل کشت کنونی می شوند. قره داغ (*Nitraria schoberi*) یکی از گونه هایدرختچه ای ارزشمند بومی و سازگار با اراضی شور و بیابانی مناطق مرکزی ایران و از خانواده *Zygophyllaceae* می باشد. این گیاه دارای مزایای اجتماعی و اقتصادی بالایی بوده و از نظر حفاظت خاک و تثبیت شن های روان، تولید علوفه و تامین کننده سلامت دام نشخوارکننده نیز بالابردن سطح سلامت انسان از طریق تامین ویتامین ها و عناصر ضروری و همچنین ارزش دارویی بالا به دلیل سنتز متابولیت های ثانویه نظیر مواد فنلی، مشتقات فلاونوئیدها، آلکالوئیدها بسیار حائز اهمیت است. با توجه به بررسی های صورت گرفته قره داغ گیاهی *miohalophyte* بوده که تحمل و سازگاری خوبی به شوری نشان داده و می تواند به عنوان گیاهی مناسب برای بهره برداری از اراضی شور توصیه شود.

کلمات کلیدی:

آلکالوئید، بیابان، تثبیت شن، شورورزی، علوفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135247>

